

vurderingen. Jeg mener, oplæsningen sluttede her, men så fortsætter man:

»Finansministeriet ønskede, at vidnet ikke rettede henvendelse til pengeinstitutterne.«

Ministeriet ønskede altså ikke et bedre grundlag for vurderingen, og det er da ikke særlig smart. Man skal da skaffe sig det bedst mulige grundlag.

Der sker også det, at man helt løber fra aftalerne mellem Tilsynet og Finansministeriet. Man kaster sig ud i denne fortvivlede diskussion mellem departementschef Eldrup og finansministeren, som er uhyre uinteressant; det har vi både Finanstilsynets og Nationalbankens ord for. Et sted står der – jeg tror, det er på side 1091 – at Eigil Mølgaard skulle oversomme, altså frem til september. Men det interessante er jo ikke, om disse ord er faldet; det interessante er, at kommissionen også slutter af med at konstatere, at der er indgået en aftale, som Finanstilsynet også refererer til i et brev, og derfor synes jeg, det er lidt træls, at man bliver ved med at snakke sig fra det.

Jeg synes, vi skulle lave en undersøgelse af, hvorvidt man har krænket loven om Nationalbanken, og jeg må faktisk sige som folketingsmedlem – for at beskytte Folketinget og Finansudvalget – at sådan ser det ud. Fra den 29. april til den 28. maj har man en hemmelig garanti fra Nationalbanken om, at tingene nok skal komme i orden, og man havde også 90 mandater. Men sæt nu man i den periode havde mistet ét af de mandater, hvis f.eks. en af de 90 var blevet løsgænger. Så kunne man jo risikere, at pengene var forfaldet, og at garantien ikke kunne indfries.

På det spørgsmål, som PØU har stillet, altså om det nogen sinde er sket før, bliver der her i dag svaret, at det har vi jo modtaget skriftligt, og at svaret er: Nej, det er ikke sket før. Det er da en forvaltningsretlig interessant konstruktion, og jeg synes faktisk, regeringen hellere skulle sige – når den nu er så sikker på, at vi ikke har noget at komme efter, som statsministeren siger – at det bør undersøges, hvordan regeringen har forholdt sig til loven om Finanstilsynet og Nationalbanken.

Statsministeren beklagede i sit første indlæg, at landsstyret ikke havde haft tilstrækkelig tid frem til den 22. marts, men i første talerunde sagde finansministeren, at landsstyret havde tid nok. Men så havde man jo også haft tid til at lave den undersøgelse på baggrund af IMF's advarsler, jeg talte om i mit første indlæg.

Statsministeren siger, at alt er tilbagevist; men det betyder jo, at den kommissionsrapport, som konkluderer, at aftalen ikke var i orden, at der var manglende indsigt, at der var et elendigt samarbejde mellem ministre og embedsmænd – ja, faktisk intet samarbejde – og at der var dårlig information, er sludder og vrøvl.

Færingerne har selv brugt pengene, siger statsministeren. Ja, måske, men det er ikke det, det drejer sig om. De har selvfølgelig brugt pengene, men spørgsmålet er, om der er begået en skadelig handling ved et aktiebytte, der ikke er ordentlig undersøgt, og som regeringen pressede ned over hovedet på Lagtinget og tvang det til at godkende ombytningen med en pressemeddelelse over nakken, så de skulle skynde sig at tiltræde aftalen, fordi der ikke var god tid.

Det glæder mig i øvrigt, at statsministeren er glad for, at nordsøsilden nu igen gyder ved Færøerne. Det ville jeg også være meget glad for, for så er det første gang, der har været nordsøsild ved Færøerne.

Til SF og Enhedslisten vil jeg sige, at de startede meget kraftigt op i debatten for 8-10 dage siden, og nu er de faldet ned som lam. Der er ikke noget i deres synspunkter i dag. Hr. Holger K. Nielsen talte jo om Dybbøl tidligere i dag, og jeg kan citere et digt af Henrik Ibsen om Dybbøl, som jeg synes, hr. Holger K. Nielsen og Enhedslisten har levet op til. Henrik Ibsen skriver:

»En Ven i Nød, hver Mand paa Dæk, her gælder rappe Raad.«

Jeg må nok sige, at hr. Holger K. Nielsen og hr. Frank Aaen er styrtet op på dækket, fordi regeringen har været i nød, og har nøjedes med en pose varm luft. De har ikke været utilfredse med Nationalbanken, med Finanstilsynet, med behandlingen af Færøerne. De har faktisk accepteret, at regeringen har behandlet færingerne efter svampemetoden, som går ud på, at man skal holde dem i mørke og kaste møg på dem.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu fik vi jo ikke noget svar fra Venstre vedrørende forslaget til vedtagelse fra hr. Johannes Martin Olsen, og derfor vil jeg gerne spørge De Konservative, om man har gjort op, hvad man vil. Har man her mod og mandshjerte m/k til at svare ja eller nej til, om man ville have støttet